ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

ΔΙΣΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Έτος Θ.' 771 Ἰδιοκτήτης—Διευθυντής Χ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΛΗΣ Πέμπτη 18 Ἰουνίου 1931

ΗΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΕΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΚΗ ΣΧΟΛΗ ΚΟΝΙΤΣΗΣ

Καὶ φέτος, ὅπως καὶ κατὰ τὰ προηγούμενα ἔτη, ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς λειτουργίας του τὸ Ἀναγνωστοπούλειον Γεωργικὸν Σχολεῖον Κονίτσης, τὸ τόσον πρακτικῶς καὶ Ἠπειρωτωφελῶς ἱδρυθὲν ὑπὸ τοῦ μεγάλου τέκνου τοῦ Παπίγγου Ἀναγνωστοπούλου, καὶ τόσον δεξιῶς διευθυνόμενον πρὸς ἐπιτέλεσιν τοῦ μεγάλου σκοποῦ τοῦ φιλοπάτριδος Διαθέτου, καὶ φέτος, ἐπαναλαμβάνω, καλεῖ τὸ Πανελλήνιον Κοινὸν νὰ τὰ συνδράμῃ μὲ εἴκοσι μαθητὰς διὰ τὴν πρώτην τάξιν τοῦ ἀρχομένου σχολικοῦ ἔτους, ἀντὶ ἰσαρίθμων τοιούτων τῆς τελευταίας, ἀποφοιτώντων. Διότι ἡ Ἤπειρος τῶν τριῶν Νομῶν, συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς λεγομένης Βορείας Ἠπείρου, τῆς τελούσης ὑπὸ τὴν Ἀλβανικὴν Ἐπικράτειαν, δὲν κατωρθωσεν ἀπροσπορίσῃ εἰς τὸ ἐνλόγῳ ἔξοχον καὶ εὐεργετικώτατον Ἠπειρωτικὸν γεωργικὸν Ἵδρυμα εἴκοσι μαθητὰς ἐτησίως, διὰ νὰ ἐξέρχωνται εἴκοσιν Ἠπειρωτόπαιδες ἐτησίως, ἵνα ἐξυπνήσουν τὰ τρία, τέταρτα τῆς κοιμωμένης Ἠπειρωτικῆς Γῆς, ἡ ὁποία δὲν ἔχει, καὶ μὲ τὴν σωμβολὴν καὶ τῆς ἀμπελουργίας καὶ τῆς λαχανικῆς καὶ τῆς δενδροκομίας καὶ τῆς ζωοτεχνίας καὶ τῆς πτηνοτροφίας καὶ τῆς οἰνοποιΐας καὶ τῆς γαλακτοκομίας, καλλιεργουμένου δηλαδὴ μητριακὰ, δύναται νὰ θρέψῃ τοὺς Ἠπειρώτας, νὰ τοὺς κρατήσῃ εἰς τοὺς κόλπους της, τὸν τόπον των, εἰς τὰς ἀγκάλας τῶν οἰκογενειῶν των, καὶ νὰ μὴ ξενιτεύωνται εἰς τὰς διαφόρους γείτονας ξένας Χώρας, καὶ ἰδοὺ εἰς τὰς ἀπομεμακρυσμένας Ἀμερικὴν, Ἀβυσσηνίαν, Νοτίαν Ἀφρικὴν καὶ... Αὐστραλία.!

Ἐὰν θέλετε νὰ ἐξέρχωνται ἀπὸ τὸ Ἀναγνωστοπούλειον Γεωργικὸν Σχολεῖον τῆς Κονίτσης εἴκοσιν Ἠπειρωτόπουλα, ἐτησίως καὶ νὰ μπαίνουν στὰ σπλάχνα τῆς Ἠπείρου μὲ τὰ φῶτα τῆς γεωργικῆς Ἐπιστήμης τῆς ἀναγκαιοτέρας ἐπιστήμης τοῦ Κόσμου, διότι ἡ Γεωργία, ἐπιστημονικῶς μάλιστα ἐφαρμοζομένη, δύναται νὰ θρέψῃ ἐντὸς τῆς Ἠπείρου καὶ τὴν Ρουμανίαν καὶ τὴν Αἴγυπτον καὶ τὴν Σερβίαν καὶ τὴν Ἀμερικὴν. καὶ τὴν Ἀβυσσηνίαν καὶ τὴν Νοτίαν Ἀφρικὴν καὶ τὴν μᾶλλον μεμακρυσμένην Αὐστραλίαν. Φεύγουν οἱ Ἠπειρῶται καὶ ἀφήνουν ἔρημες τὲς οἰκογένειές τους καὶ τὰ χωριά τους διὰ νὰ γεμίσουν τὰς ξένας Χώρας, καὶ ἀπὸ τοὺς ἑκατὸν ξενιτευμένους, εὐδοκιμοῦν οἱ 10 ἢ τὸ πολὺ οἱ 15, οἱ 35—40 δγάζουν μόνον τὸ ψωμί των καὶ οἱ 50 χάνονται! Αὐτὰ εἶναι τὰ θετικὰ κέρδη τῆς ἀγρίας Ξενιτιᾶς διὰ τὸν ξενιτόφιλον Ἠπειρώτην! Τὸ Ζαγόρι, τὸ πεπολιτισμένον Ζαγόρι, ἐρήμαξε ἀνδρῶν. Εἰς ἕνα Χωριὸ 200—300 σπιτιῶν κατοικοῦνται 30—40 μόνον καὶ τούτων οἱ ἄνδρες καὶ τὰ παιδιὰ εἶναι κατὰ 70 ο)ο ξενιτευμένοι! Ποῦ θὰ ὑπάγῃ αὐτὴ ἡ ἀπελπιστικὴ κατάστασις;

Ὁ σοφὸς ζαγορήσιος Ἀναγνωστόπουλος ἠθέλησε μὲ τὸ ἐν Κονίτσῃ Γεωργικὸν του Σχολεῖον νὰ λύσῃ τὸ μέγα πρόβλημα τῆς ξενιτευμένης Ἠπείρου καὶ θαυμαστὸ ἔλυεν, ἂν συνεργοῦν καὶ οἱ Ἠπειρῶται, ἀλλὰ δὲν θέλουν νὰ συνεργήσουν, στέλλοντες εἴκοσι μόνον παιδιά των, τὸν χρόνον εἰς τὸ Πρακτικὸν Γεωργικὸν Σχολεῖον τῆς Κονίτσης, τὰ ὁποῖα ἐντὸς μιᾶς δεκαετίας, θὰ ἀλλάσσουν τὴν ὄψιν τῆς Ἠπείρου, καὶ θὰ τὴν καθίστων αὐτάρκη ψωμικῶς. Πέρασαν ἀπὸ τῆς ἱδρύσεώς της 5 περίπου χρόνια, καὶ ἡ γεωργικὴ ὄψις τῆς Ἠπείρου κατ' οὐδὲν ἀπολύτως ἠλλαξε, διότι ἡ Ἤπειρος δὲν συντρέχει τὸ εὐεργετικὸν Σχολεῖον, προτιμῶσα τὸ φουρνόσκυπο καὶ τὴν τουρκοκρατίαν τῆς Ξενιτειᾶς, τὸ δὲ Σχολεῖον μὴ ὑπολη φθῇ τοῦ σκοποῦ της, ἀναγκάζεται νὰ κάνῃ ἔκκλησιν εἰς ὅλον τὸ ἑλληνικὸν Κράτος ὅπως προσπορισθῇ τοὺς 20 μαθητὰς τὸν χρόνον, ποὺ τοῦ χρειάζονται! Οἱ δικηγόροι, οἱ ἰατροὶ καὶ οἱ διδάσκαλοι δγαίνουν φουρνιὲς κάθε χρόνον μας, ἀπὸ τὰ δύο Πανεπιστήμιά μας γεωργὸς δὲ σχεδὸν κάνεις.

Αἶσχος διὰ τὴν Ἠπειρωτικὴν νοημοσύνην!

Χ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΛΗΣ

Ἡ παράστασις τῆς «Ἀντιγόνης», κατ' ἀριστουργήματι κὴν μετάφρασιν τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβούλου Κου Δημ. Μ. Σάρρου

Ὡς καὶ ἐν προηγουμένῳ φύλλῳ ἀνεγράψαμεν, τὴν 6ην Ἰουνίου καὶ περὶ ὥραν 10 μ. μ. ἐδόθη κατ' ὁμίλου μαθητῶν καὶ μαθητριῶν τοῦ Β.' Γυμνασίου τὸ ἀθάνατον ἔργον τοῦ Σοφοκλέους, ἡ Ἀντιγόνη, κατὰ ποιητικὴν μετάφρασιν τοῦ κ. Δημ. Μ. Σάρρου, Ἠπειρώτου ἐκπαιδευτικοῦ Συμβούλου.

Ἐν τῇ αἰθούσῃ Εὐστρατιάδου, ἀπὸ τῆς 9 μ. μ. τοῦ Σαββάτου ἤρχισεν ἡ κοσμοσυρροὴν ὥστε κατὰ τὴν 10ην ἤτο ἀδύνατον νὰ εὕρῃ τις θέσιν. Συνεκεντρώθη ἐκεῖ ὅ,τι ἐκλεκτὸν ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ ἡ πόλις μας. Τιμητικὴν θέσιν εἶχεν ὁ κ. Γενικὸς Διοικητὴς κ. Μόδη; μετὰ τοῦ ἀντιπροσώπων τοῦ μεγάλου μας Μητροπολίτου, ἀρχιμανδρίτου κ. Εὐσταθίου Σκάρπα. Εἰς τὴν δεξιὰν ἀπέναντι τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ ὁ Συνταγματάρχης κ. Δ. Πολίτης, ἀντιπρόσωπος τοῦ Μεράρχου στρατηγοῦ κ. Χασαπίδου, ἐν δὲ τῷ κέντρῳ, εἰς τὴν πρώτην σειράν, ὁ κ. Σάρρος μετὰ τῆς κυρίας Σάρρου καὶ ὁ εὐεργέτης τῆς Βίτσας κ. Φιλ. Βριζόπουλος, καὶ πλῆθος ἐκλεκτοῦ Κόσμου Καὶ ὡς πρὸς μὲν τὴν παράστασιν ἔχομεν νὰ τονίσωμεν ὅτι αὕτη ὑπῆρξεν ἀληθῶς ἱερὰ μυσταγωγία μὲ τελειάρχας καὶ ἱεροφάντας τοὺς μαθητὰς καὶ τὰς μαθητρίας. Οἱ μαθηταὶ καὶ αἱ μαθήτριαι κάτοχοι τελείως τοῦ δράματος, εἰσδύσαντες εἰς τὰ μυχιαίτατα τῆς ψυχῆς τῶν προσώπων, ἃ ὑπεδύθησαν, ἐξωτερίκευσαν, ὡς θαυμάσιοι ἠθοποιοί, τοὺς χαρακτῆρας τῆς Ἀντιγόνης, τῆς Ἰσμήνης, τοῦ Κρέοντος, τοῦ Αἵμαινος φύλακος τοῦ Τειρεσίου καὶ Εὐρυδίκης, ὥστε νὰ διεγερθῇ παρὰ τοῖς θεαταῖς ἔλεος καὶ φόβος, κατὰ τὸν σκοπὸν τῆς τραγῳδίας κατ' Ἀριστοτέλην. Ἐκεῖνο δ' ὅπερ συνετέλεσεν εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ σκοποῦ τῆς τραγῳδίας ὑπῆρξεν ἡ γλῶσσα, ὁ δημοτικὸς στίχος, εἰς ὃν ἀπεδόθη τὸ ἀριστούργημα τοῦτο τοῦ Σοφοκλέους, ὑπὸ τοῦ ἀριστου λογοτέχνου Ἠπειρώτου κ. Σάρρου. Ὁ κ. Σάρρος, ποιητὴς ὢν κατώρθωσε νὰ ἀποδώσῃ εἰς τὴν δημοτικὴν γλῶσσαν καὶ εἰς δημοτικοὺς στίχους ἐκεῖνο ἀκριβῶς, ὅπερ εἰς τὴν Ἀττικὴν γλῶσσαν ἀπέδωκεν ὁ μέγας Σοφοκλῆς. Διὰ τοῦτο λέγομεν ὅτι ἡ μετάφρασις ἐπέτυχε τελείως καὶ ὁ θεατὴς συνησθάνθη καὶ ἐδάκρυσεν, ὡς συνέβη, κατὰ τὴν παράστασιν ἐν τῷ Διονυσιακῷ Θεάτρῳ, εἰς τοὺς Ἀθηναίους θεατάς.

Πράγματι ὁ κ. Σάρρος ἐθριάμβευσε, κατὰ τὴν ἑσπέραν ἐκείνην, διότι ψυχικῶς συνεκλόνισε τὸ ὡραῖον, καὶ ἐκλεκτὸν ἀκροατήριον, διὰ τῆς μεταφρά σεώς του, διὰ τῶν μαθητῶν καὶ τῶν μαθητριῶν τοῦ Β.' Γυμνασίου, οἱ ὁποῖοι τὸν ἐνόησαν καὶ τὸν συνησθάνθησαν καὶ τὸν ἀπέδωκαν, ὡς ἔπρεπε, καὶ προεκάλεσαν ρίγη συγκινήσεως ἐλέους καὶ φόβου. Δὲν εἶχεν ἄρα ἄδικον ὁ Γυμνασιάρχης, κ. Δημ. Σακελλαρίδης λάτρης τοῦ κ. Σάρρου, νὰ εἴπῃ ὅτι εἰς τὸν κ. Σάρρον ἀνήκει ὁ ἔπαινος καὶ νὰ εὐχεθῇ αὐτῷ νὰ μᾶς χαρίσῃ καὶ ἄλλα ἀπὸ τὰ δημιουργήματα τῶν ἀθανάτων ἔργων τοῦ Σοφοκλέους καὶ τοῦ Εὐριπίδου. Καί, ὡς καλὸς ψυχολόγος ὁ ἐκλεκτὸς μας Γυμνασιάρχης, δὲν ἀφῆκε τὸ ἀκροατήριόν του μὲ τὸν ἔλεον καὶ τὸν φόβον καὶ τὴν συγκίνησιν, ἀλλὰ ὡς θὰ ἔκαμνεν ὁ ἀρχαῖος δραματικὸς καὶ κωμῳδοποιὸς νὰ παρουσιάσουν καὶ τὴν κωμῳδίαν εἰς τὸ τέλος διὰ τὴν ἱλαρότητα ἔπραξε καὶ αὐτός, δηλαδὴ, τὰ παιχθέντα τεμάχια ἄριστα, ἀπὸ πάσης ἀπόψεως, ἤρεσαν, ηὐχαρίστησαν, κατέθελξαν καὶ ἀνεκούφισαν τὸ ἀκροατήριον. Ὁ δ' ἐν τέλει χυρευθεὶς χορὸς τῶν πεπλοφόρων ὑπῆρξεν ἄριστον εἰς διανόησιν καὶ θαυμάσιον εἰς ἐκτέλεσιν, ὥστε οἱ θεαταὶ νὰ μὴ ἀποσύρωνται τῶν θέσεών των, ἅ καὶ ἡ ὥρα ἐσήμαινεν ἡ πρώτη μετὰ τὰ μεσάνυκτα. Καὶ αὐτῶ, χάρις εἰς τὴν ἔμπνευσιν ἑνὸς ἀρχαιολάτρου Γυμνασιάρχου, μετεφέρθημεν ὅλοι εἰς τὴν ὡραίαν ἐκείνην τῶν ὡραίων κλασικῶν χρόνων, ἐπαχὴν καὶ ἠκούσαμεν τὸν δαιμόνιον ποιητὴν τῆς ἀρχαιότητος, τὸν μέγαν Σοφοκλῆ, καὶ συνεκινήθημεν ὡραίας συγκινήσεις καὶ παρηκολουθήσαμεν ἐν ἀγωνίᾳ τὰ μέλλοντα νὰ συμβῶσι τραγικὰ δυστυχήματα καὶ ἐδιδάχθημεν πολλὰς αἰωνίας ἀρχὰς ἀληθείας, συμφώνως πρὸς τὰς ὁποίας κυβερνᾶται ὁ ἠθικὸς Κόσμος καὶ θὰ κυβερνᾶται, διὰ μέσου τῶν αἰώνων. Καὶ ἠκούσθη ἡ προφητικὴ χριστιανικὴ διδασκαλία «οὕτω συνέχθειν, ἀλλὰ συμφιλεῖν ἔφυν» δὲν γεννήθηκα γιὰ νὰ μισῶ ἀλλὰ γιὰ ν' ἀγαπῶ» καὶ ἐθαυμάσαμεν καὶ ἐκαμαρώσαμεν τὴν ἀθάνατον δημοτικήν μας γλῶσσαν. Πολλὰ διὰ τοῦτο συγχαρητήρια ἐκφράζομεν θερμὰ εἰς τὸν Γυμνασιάρχην κ. Σακελλαρίδην, τὸν βοηθόν του κ. Τάκην Σιωμόπουλον, καθηγητὴν νέον καὶ μὲ νέαν ζωὴν ἄνθρωπον καὶ εἰς τοὺς λαμπροὺς μαθητὰς καὶ τὰς καλὰ μας κορίτσια.

Εὖγε εἰς ὅλους.

Ἡ Ἑσπερίδα τοῦ Χρηστοβασίλη στὸ Διδασκαλεῖο

Ἡ διάλεξις τοῦ νεαροῦ Διδασκαλίστου κ. Κ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ

Ἐκ τῆς «Ἀγροτικῆς Ἠχοῦς» τῆς 6ης Ἰουνίου

Ἕνα σαλόνι μὲ ἰδιόρρυθμο ἀλήθεια, γοῦστο τουαλεταριασμένο δέχτηκε γιὰ μιὰ πνευματικὴ τοπικὴ δεξίωση τὸ προχθεσινὸ βράδυ τὴν ἐκλεχτὴν μερίδα τῆς Κοινωνίας μας μοζὺ μὲ τὸ Σεβαστὸ Ἠπειρώτην ἐκπαιδευτικὸν Σύμβουλο κ. Σᾶρρο.

Ταιριασμένες δύο ἀντιθέσεις: ἡ Ἠπειρωτικὴ φύση καὶ μιὰ ἐμφάνιση τοῦ σαλονιοῦ, σὲ μιὰ ἀληθινὰ ἐξαίσια ἁρμονία, ποὺ τιμᾷ γι' αὐτὸ τὸ Διδασκαλεῖο, ἦταν ἡ ξεχωριστὴ αἰσθητική, ποὺ πλαισίονε μιὰ ὁλόκληρη μυσταγωγία γιὰ τὸν Ἠπειρώτην λογοτέχνην Χρηστοβασίλη.

Ὁ Χρηστοβασίλης, τὸ ἐκ φύσεως αὐτοδημιουργημένο ἀγνὸ Ἠπειρωτικὸ Τραγούδι, ποὺ πῆρε τὴν μορφὴ ἑνὸς γλαφυροῦ Ἠπειρωτικοῦ διηγήματος, ὁ ὕμνος αὐτὸς τῆς Ἠπειρωτικῆς διαγραφῆς τῶν ἁπλῶν χρωμάτων τῆς φυσικῆς ζωῆς μας, στὴν τόσο γοητευτικὴ της ἐμφάνιση, δὲν θὰ μποροῦσε ποτὲ νὰ κλειστῇ στὸ μοντέρνο τῆς σαλόνι ἐποχῆς Ἤθελε ἀέρα γιὰ νὰ φανῇ, γιὰ νὰ ἁπλωθῇ σὲ μιὰ συγγκλονιστικὴ ἐπίζηση. Κι' αὐτὸν τὸν βρῆκε στὲς δημιουργικὲς ἐνέργειες τῆς ὠργανωμένες ζωῆς τοῦ Διδασκαλείου.

Τὸ συμβίβασμα τῶν δύο ἀντιθέσεων (καὶ τὸ ξέρει αὐτὸ τὸ Διδασκαλεῖο, τόσο καλά!!) στὴν αἰσθηματικὴ πρ οπτικὴ τὸ πλαισίωμα δηλαδὴ τῆς κοσμικῆς εἰκόνας τῆς συναναστροφῆς στὴν Ἠπειρωτικὴ φύση μας, ποὺ ἦταν τὸ ὡραῖα ταμπλὼ τῶν τοίχων, τὸ ἐξησφάλισε.

Στὲς 8 1)4 ἀκριβῶς ἀρχισε μὲ τὴν ὀρχὴ στρατοῦ Διδασκαλείου. Ὁ καθηγητὴς κ. Σούλης προσεφώνησε τοὺς προσκεκλημένους μὲ τὸν ἤρεμο τόνο τῆς εἰσαγωγῆς στὴν βραδυνὴ συγκέντρωση. Τόνισε τὴν εὐγενῆ κοροϊδεία τῶν δοκίμων τοῦ Διδασκαλείου μὲ τὰ «Φιλολογικά μας βράδυα,» καθὼς ὠνόμασαν τὲς συγκεντρώσες ὅλου τοῦ Σχολείου τὲς ἑσπερινὲς ὧρες, στὲς ὁποῖες δόθηκε στὴν σειρὰ τόσο ὡραία ἐργασία γύρω ἀπ' τὴ νέα μας φιλολογία, ὕστερα ἀπὸ ὁλόχρονη συνεργασία των μ' αὐτόν. Ἔδωκε σὲ σύντομους χαρακτηρισμοὺς τὲς μορφὲς τοῦ φιλολογικοῦ μας παθέου ποὺ ὕψωσαν τὸν Νεοελληνικὸ Παρνασσὸ δυνατὸ νὰ μεσαστὰ παγκόσμια φιλολογικὴ κίνηση κι' ἔφθασε στὸν Χρηστοβασίλη. Ἀνάγλυφες δυὸ εἰκόνες του, τὸν ἔφεραν στὴν προαγγελία τῆς διαλέξεως.

Ὁ δόκιμος Κώστας Παπαδόπουλος, ὁ στόχος τῶν ματιῶν τοῦ συμπαθητικοῦ ἀκροατηρίου τοῦ φιλολογικοῦ σωστὰ ἄρχισε.

Δύο ὧρες πέρασαν. Τὰ ζωηρὰ συγκλονιστικὰ χειροκροτήματα μᾶς βρῆκαν στὸν σταθμὸ ν' ἔπειτα ἀπὸ τόσο ὡραῖο ταξίδι, ποὺ περάσαμε στὲς συναρπαστικὲς γραμμὲς τοῦ φίλου μας Παπαδοπούλου ποὺ ἀξίζει νὰ τὸν συγχαροῦμε φιλικά, εἰλικρινὰ στὴν στήλην αὐτήν...

Ἦταν τὸ βαθὺ κριτικὸ μυαλὸ ποὺ ἐνθουσιασμένο ἀπὸ τὸ Χρηστοβασίλειο ἔργο, τὸ ἔδωκε μὲ τὴ δύναμη τῆς πέννας του, τόσο θαυμάσια... Ἡ ἐξαιρετικὴ γι' αὐτὸν ἀπόλαυση, ποὺ δοκίμασε ζῶντας μέσα στὰ ἔργα τοῦ Χρηστοβασίλη τὴν Ἤπειρο, χτύπησε τὲς συμπαθητικὲς διαθέσεις μας κάθε φορὰ καὶ μ' ἕνα ἰδιαίτερό του τόνο, μ' ἕναν ἰδιαίτερον ρυθμό.

Τὴν φωνὴν τοῦ Χρηστοβασίλη, ποὺ πῆρε πρώτη τὴν θέση στὴν πραγματεία του ἀκολούθησε ἕνας ἄκρατος θαυμασμὸς καὶ ἐνθουσιασμός, ἡ παραζάλη αὐτὴ ἀπὸ τοὺς

"ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ,,

ΔΙΣΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Ἐκδιδομένη

Ἐν Ἰωαννίνοις

ΔΕΥΤΕΡΑΝ ΚΑΙ ΠΕΜΠΤΗΝ

Ἐτησία Συνδρομὴ

Ἐσωτερικοῦ	Δρ.	75
Ἐξωτερικοῦ	Δρ.	75
Ἀμερικῆς	Δολ.	7

κατνοὺς τοῦ λιβαρωτοῦ ποὺ ἔκαιε τὴν στιγμὴ αὐτὴ ἄφθονο στὲς γραμμές του ὁ νεαρὰς μας φίλος μᾶς σιο'ν ισεξγερὰ γιὰ τὸν μακρυνόν μας περίπατο. Εἶταν γραμμὲς, ποὺ θὰ τὲς ζήλευαν πολλοὶ γιὰ τὰ μαθηματικὰ γρόνια.

Κι' ἄρχισ ἤρεμα πειὰ ἡ κριτικὴ τοῦ περιβάλλοντος, ποὺ δημιούργησε τὸν Χρηστοβασίλη, μὲ εὔθυμη βιογραφία κι' ἡ κριτικὴ τοῦ ἔργου του. Τὴν λυρικὴν ἔξαρσι τὴν βρῆκε ὁ ὁδοσερωτήρας, ἡ ρεαλιστικὴ τῆς κριτικῆς διατύπωση. Ἀλλ' ὁ ὁμιλητής μας ποὺ ξέρει τί θὰ πῆ Κριτικὴ, μᾶς ξέφυγε. Τὴν μονοτονίαν ποὺ τὴν περιμένα μ τὴν ἔξωσε γερὰ μὲ τὸ χιοῦμορ καὶ μὲ τὴν ὡραία του ἀνάγνωση καὶ τὴν ἔσβησε μέσα στὲς γραμμές του, γιὰ νὰ μείνῃ ὡς τὸ τέλος στὸ τιμόνι τῆς συναισθηματικῆς μας διώρου ζωῆς.

Κοντοζυγώνοντας στὸ τέλος, ὑψώθηκε λίγο λίγο ἀπ' τὸν πεζὸ τόνο τῆς κριτικῆς κι τέλειωσε μὲ ἡν διαπίστωσή του στὸν συγγραφέα, πῶς ἡ μορφωτικὴ ἀποστολὴ τοῦ Διδασκαλείου μας θὰ τὸν πρόσεξῃ περισσότερο ἀπὸ κάθε ἄλλη Ἠπειρωτικὴ προσπάθεια γιὰ τὸ μορφωτικὸ ὁρίζοντα, ποὺ ξανοίγεται στὴν Ἠπειρό μας καὶ τὴν εὐχή, ὅπως μιὰ κριτικὴ δώση εὐγενικὴ, ἀντικρυμένη κι' στὸν «Ποτοραμὸς Ἠπειρωτικῆς Φιλολογίας» τὴν θέση του στὸ φιλολογικὸ ἑλληνικὸ Πάνθεο.

Ὁ Χρηστοβασίλης μὲ μίτια δακρυσμένα εὐχαρίστησε τὸν διερμηνευτὴ τῶν ἔργων του καὶ τὸ ἐκλεκτὸ ἀκροατήριο....

Σήκωσε ψηλὰ τὴν σπάθη τῆς Ἰδέας ποὺ τὸν ἀφῆκε τόσο φτωχὸ στὴν κοσμικὴ βιοπάλη: «Δὲν περίμενα, εἶπε, νὰ βρῶ τὴν πληρωμὴ αὐτὴ ποὺ μοῦ ἑτοιμάστηκε ἀπὸ κανέναν ἄλλο παρὰ ὅπου τὸ Διδασκαλεῖό μας. Κολακεύομαι περήφανος γι' αὐτό.»

Στὸν χαιρετισμὸ τοῦ Χρηστοβασίλη ἀπήντησεν ὁ κ. Σάρρος, κι' ἔπειτα ὁ κ. Μόδης, οἱ ὁποῖοι καὶ συνεχάρησαν τὸν δόκιμον κ. Παπαδόπουλον.

Ἡ ὀρχήστρα τοῦ Διδασκαλείου μας, κι' ὕστερα μιὰ χορῳδία, γιὰ τὴν ὁποία θερμότατα συγχαίρομε τὸν ἀκούραστο καὶ συμπαθῆ καθηγητὴ τῆς Μουσικῆς κ. Νικολάου, τὴν ψυχὴ τῆς ὀρχήστρας, ποὺ ἔφερε τὸν ρυθμὸ στὴν συναισθηματικὴν λειτουργία.

Ἀκολούθησε μιὰ ἀπαγγελία, πάλι ἡ ὀρχήστρα, καὶ πῆρε τὸ φινάλε τῆς συγκεντρώσεως ὁ Διευθυντὴς τοῦ Διδασκαλείου. Τοποθέτησε παιδαγωγικὰ τὸ Ἔργο τοῦ Χρηστοβαρίλη γύρω ἀπὸ τὲς συγχρονισμένες τάσες τοῦ Σχολειοῦ μὲ βάση τὸ πατριδογνωστικὸ ὑλικὸ καὶ ἀνέλυσε τὴ πνευματική μας κατάσταση τὴν σημερινή.

Ἡ χρεωκοπία τῆς ἀξιομορφώσεως τῆς σημερινῆς καὶ τῆς καταπτώσεως τῶν ἰδεῶν στὲς ὁποῖες γλιστροῦται καὶ φουντώνει κάθε πνευματικὴ ἄνθηση ἐν ἀντιθέσει μὲ τὸν καιρὸν ἐκεῖνον, στὸν ὁποῖον ἀνοφέρονται τὰ θέματα τοῦ Χρηστοβασίλη, μᾶς κάνει ν' ἀμφιβάλλωμεν εἶπε γιὰ τὸ μέλλον μας.

Μὰ δὲν συμπλήρωσε, ἂν καὶ ὁ εὐγενικὸς ἐγωισμὸς τὸ ἀπαιτοῦσε, πῶς τὸ Διδασκαλεῖο πιστὸς ὑπηρέτης γιὰ τὰ Ἠπειρωτικὰ ἰδανικά, ἔχει δυὸχρόνια, ποὺ ἐργάζεται. Ἐργάζεται ἀκούραστα γιὰ νὰ ἀνοίξῃ δρόμον σύντομον ἀνθρωπιστικὸ γιὰ τὸ μέλλον τῆς Ἠπείρου.

Ἴσως τὸ ἄφησε γιὰ νὰ τὸ συμπληρώσῃ ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας, ποὺ ἔταξε γιὰ τὰ Ἠπειρωτικὰ ἰδανικὰ τὸν ἀκούραστον ἐργάτη «μυσταγωγὸ Παιδαγὸ» κ. Σούρλα.

Ἀλλὰ ὄχι λόγια. Τὸν ἐνθουσιασμὸ του αὐτὸν γιὰ τὴν ἐργασίαν ποὺ γίνεται στὸ μονοδαδικὸ Παιδαγωγικὸν μας Ἵδρυμα τὴν ἔδειξε στὴν πλουσία σ' ἔργα πάντα λαλαλιά του».

— Ἐγὼ εἶπε πλούσιος δὲν εἶμαι κι' οὔτε χαρακτηρίζομαι ὡς τέτοιος. Εἶμαι φτωχός. Ἀλλὰ ἀναλαμβάνει ἀφοῦ οἱ παιδαγωγοί μας διαπιστώνουν, πῶς τὸ ἔργο τοῦ Χρηστοβασίλη θὰ ληφθῇ ὡς βάσις γιὰ τὰ Ἠπειρωτικὰ ἀναγνωστικὰ, θὰ βρῶ ἐγὼ τοὺς πόρους νὰ ἐκδοθῇ ποὺ τελεστά τὴ συλλογὴ ἐκ τῶν διηγημάτων τοῦ Χρηστοβασίλη.»

Κι' ἔκλεισε ἡ συγκέντρωση. Τί καλύτερο μποροῦσε νὰ γίνῃ λίγη καλὴ καρδιά, λίγη καλὴ θέληση, ποὺ τὴν βρίσκομε περίσσια στὸ Διδασκαλεῖο κι' εἶναι τόσο πρόθυμο νὰ τὴν σκορπίσῃ σὲ μιὰ της ζήτηση.

Καὶ περιμένομε τόσα ἀκόμα ἀπ' αὐτὸ τὸ Σχολειό.

Γιούλης Λανδῆς

Αἱ Γυμναστικαὶ ἐπιδείξεις τῶν Φιλιατῶν

ΦΙΛΙΑΤΕΣ..... μιὰ κωμόπολη, γιομάτη ζωή, ποὺ ὀργᾷ μπορεῖ νὰ πῇ κάνένας, ἡ προσπάθεια, παρ' ὅλην τὴν οἰκονομίαν στεν χώριν, γιὰ τὴν πρόοδο!, Ὅπου κι' ἂν στραφῇ κάνένας βλέπει ὁ φάνερα τὰ στέρια σημάδια αὐτῆς τῆς ὑπεράνθρωπης προσπαθείας. Δρόμοι ἐξυγίανση, σχολειά, νοσοκομεῖα, καινούργια σπίτια, οἰκοτροφεῖα καὶ... ἕνα καλλιμάρμαρο καὶ περικαλέστατο γυμναστήριο σὲ μιὰ ὡμορφη τοποθεσία, ποὺ τὸ μάτι τοῦ ἀνθρώπου φθάνει χαϊδευτικὰ ὡς τὲς ὄμορφες ἀντικρυνὲς καταπράσινες βουνοπλαγιές, ποὺ μὲ ζήλεια κρύβουν τὴν λυνιζόμενη στοῦ τοῦ Ἰουνίου τὰ κύματατα Κέρκυρα. Σ' αὐτὸ τὸ ὤμορφο γυμναστήριο, γιὰ τὸ ὁποῖο ὀφείλονται εὐχαριστίες πολλὲς στοὺς πρωτοπόρους ἱδρυτὲς καὶ στὸν ἀξιότιμο κύριο Χρησίφη τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας, ἔγειναν προχτὲς οἱ γυμναστικὲς ἐπιδείξεις τοῦ Ἡγιγυμνασίου καὶ τοῦ Διδασκαλείου Νηπιαγωγῶν, ποὺ ἀσφαλέστατα θ' ἀφήσουν ἐποχή.

Κυριαχὴ τῆς Πεντηκοστῆς ὀπόγευμα: Ὁλόκληρο τὸ Φιλιάτι συγκεντρωμένο στὸ Γυμναστήριο. Δὲν λείπει ψυχή... Ὁ Διευθυντὴς τοῦ Ἡμιγυμνασίου κι' ὁ τελετάρχης κ. Φέρρος; ἀεικίνητοι γιὰ νὰ τοποθετήσουν κι' εὐχαριστήσουν ὅλους. Ἡ Διευθύντρια τοῦ Διδασκαλείου στὴν θέσ δοχή. Ἡ μουσικὴ τοῦ Οἰκοτροφείου μετὰ νλεβέντη Διευθυντὴν κ. Φρ κὶ κ στὴ θέση του. Ὥρα 5 μ. μ. Μικρὸ στὸ φειδωτὸ καὶ νεοδενδροφυτευμένο δρόμο ἀκούγονται τὰ ρυθμικὰ βήματα τῶν μαθητῶν καὶ τῶν μαθητριῶν... Ἰδοὺ μπαίνουν τὰ ἡλιοκαμένα λεβεντόκορμα παιδιὰ καὶ οἱ γιρομπλασμένες μαθήτριες μὲ ἀνατεπταμένην τὴν γαλανόλευκη. Τ' ἀγόρια μ' ἀθλητικὰ κοντὰ πανταλόνια κι' ἀθλητικὴ φανέλλα, τὰ κορίτσια μὲ πέδιλα, ἔξω τρικὴ μαύρη κυλότα κι' ἄσπρη μπλούζα. Ἡ γυμνάστρια Δις Μ. Παππᾶ, σὰν Γερμανίδα, ἀξίζει νὰ πῇ κάνένας πολλὰ κι' γι' αὐτήν, καμαρωτή, γιομάτη πεποίθηση γιὰ τὸ ἔργο της, παρακολουθεῖ, ἐπιβλέπει καὶ μὲ τονισμένη προφωνὴ δίδει τ' ἀνάλογα παραγγέλματα. Κάποιο ρίγος μυστικὸ περνᾶει τὰ πλήθη, κι' ὁ ἐνθουσιασμὸς ἐκσπᾷ ἄγριος σ' ἄτελεύτητα χεροκροτήματα. Ἐπακολουθεῖ ἡ ἐκτέλεση τοῦ προγράμματος: Σουηδικὴ γυμναστική, ἡμερήσιες ἀσκήσεις. Μὰ τί εἶταν ἐκεῖνο; Ἔβλεπες ζωντανεμένο τὸ Σκάδιο.. Ρυθμός, συγχρονισμός, ὁμοιομορφία εἶταν ἐκεῖνα ποὺ πανθομολογούμενα διέκριναν στὲς προγθεσινὲς ἐπιδείξεις. Ἔπειτα θεμελιώτες ἀγωνιστικὲς παιδιές, δρόμος 85 μέτρων ἀγοριῶν, 60 κοριτσιῶν, πήδημα ἁπλοῦν εἰς μῆκος, τριπλοῦν, ἄνευ φορᾶς, Δίσκος, Πάλλη.... Ἔπειτα γραφικώτατοι Ἑλληνικοὶ χοροὶ Ἠπειρωτικοί, μακεδονικοί, κρητικοί, τῇ συνοδείᾳ τῆς μουσικῆς τοῦ Οἰκοτροφείου ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ δαμονίου Κου Ἀρρώνη καὶ τέλος τοῦ προγράμματος διασκεδαστικὲς παιδιές. Ὁ φιλότιμος νέος καθηγητὴς κ. Σερμπέτης στὸ ὕψος του: παρακολουθεῖ, παίρνει φωτογραφίες καὶ κίνει τὸ κάθε τι γιὰ νὰ παρουσιάσῃ ἡ ἑορτὴ ἕνα τέλειο σύνολο. Ἡ ἑλλανόδικη Ἐπιτροπὴ μ' ἀκοίμητο μάτι παρακολουθεῖ τὰ γυμνάσματα γιὰ νὰ βραβεύσῃ ἐκείνους π' ἀξίζουν.

Ὥρα 8 μ. μ. Γύρω ὀπὸ τὰ φορτωμένα ἀπὸ δῶρα τραπέζια καθημένη, ἡ Ἐπιτροπὴ βραβεύει τοὺς ἀριστεύσαντας. Περισσότερα ἀπὸ 25 δῶρα δόθηκαν μὲ τὰ θερμὰ συγχαρητήρια καὶ ὑπὸ τὰ θαρμὰ χειροκροτήματα τοῦ Κόσμου. Ὁ ἐπίλογος τῆς ἀξέχαστης αὐτῆς ἑορτῆς εἶταν ἕνας βαθὺς σὲ νοήματα ἐμπνευσμένος λόγος τοῦ Ἐπάρχου μας.

Πολλά, παρὰ πολλὰ εὖγε, χίλιοι ἔπαινοι ὀφείλονται σ' ὅλους, ποὺ δούλεψαν πραγματικὰ καὶ θελημαείκὰ γιὰ τὴν ἐπίδειξη αὐτή, ποὺ χάρηκε, τόσες μεγάλοντι μὲ ἐλπίδες, ἀλλὰ μόνον σ' ἐκείνους, ποὺ δούλεψαν..... Χίλια μύρια εὖγε στὴν Δ δα Παπποῦ, ἐργάσθηκε ὅλον τὸν χρόνον τ σ ὑπομονητικά, εὐσυνείδητα κι μὲ αὐτ θυσία γιὰ ἕναν ἀνώτερο ἐκπολιτιστικὸ σκοπό, στὴν λησμονημένη αὐτὴ γωνιά, καὶ τὴν ὡραία σανώρη π προχθεσινὴ ἐμφάνη η.

Κρι—τι

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ ΕΞ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΘΗΝΑΙ 17 Ἰουνίου.—Τὸ ἐπεισόδιον Βενιζέλου—Καφαντάρη εὑρίσκεται εἰσέτι εἰς πλήρη ἔκρηξιν. Ὁ Καφαντάρης θ' ἀπόσχῃ μετὰ τῶν ὀπαδῶν του ἐκ τῶν ἐργασιῶν τῶν δύο Νομοθετικῶν Σωμάτων. Οἱ ἀρχηγοὶ τῶν Κομμάτων Λαϊκοῦ καὶ Δημοκρατικῆς Ἑνώσεως δὲν ἀποχωροῦν, τοὐναντίον θ' ἀγωνισθοῦν ἐναντίον τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐντὸς τῶν Βουλῶν καὶ διὰ τοῦ Τύπου, ὁ δὲ Βενιζέλος ἐδήλωσεν ὅτι καὶ εἰς περίπτωσιν, καθ' ἣν θ' ἀποχωρήσουν ὅλα τ' ἀντιπολιτευόμενα Κόμματα ἐκ τῶν Νομοθετικῶν Σωμάτων, αὐτὸς θὰ ἐξακολουθήσῃ τὰς κοινοβουλευτικὰς ἐργασίας μονοπλεύρως μέχρι τῆς φυσικῆς διαλύσεως τῆς Βουλῆς...

Ἦτο περιττὴ ἡ πρωθυπουργικὴ αὕτη δήλωσις. Ποῖος εἶπε τὸ ἐναντίον;

—Μεγάλη Ἀργεντινὴ Γεωργικὴ Ἑταιρεία ἀπέστειλεν αἴτησιν πρὸς τὴν ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν, δι' ἧς ζητεῖ Ἕλληνας γεωργοὺς μετὰ τῶν οἰκογενειῶν των, πρὸς ἐγκατάστασιν ἐν Ἀργεντινῇ καὶ καλλιέργειαν μεγάλας ἐκτάσεις γαιῶν, ἡ δὲ Κυβέρνησις θὰ σκεφθῇ περὶ τῶν ἀπαιτουμένων ἐγγυήσεων, ἃς θὰ ζητήσῃ καὶ θ' ἀπαντήσῃ.

—Ἀπεφασίσθη ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως νὰ χορηγηθοῦν εἰς τοὺς Ἀγάδες τῶν Φιλιατῶν, ὡς ἡ κυριότης ἐπὶ τῶ Δέκα ἓξ Χωρίων ἀπεφασίσθη ὑπὸ τοῦ Πρωτοδικείου Ἰωαννίνων, ὡς ἀποζημιώσεις!

—Ὁ Βενιζέλος, ἀνακρούσας πρύμνην, ἐδέχθη τὸ πρωτόκολλον τοῦ Συμβουλίου τιμῆς. Ὁ Καφαντάρης διετύπωσε δριμύτατον κατηγορητήριον ἐναντίον τοῦ Σοφούλη.

ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΓΕΓΟΝΟΤΑ

ΤΟ μέχρι τῆς ὥρας ἐκκαθαρισθὲν ἐλλεῖμμα τοῦ τέως γενικοῦ γραμματέως τῆς Γενικῆς Διοικήσεως Ἠπείρου κ. Δημ. Βλαχόπουλου ἀνέρχεται, ὡς ἐξῆς κατὰ κατηγορίας:

α) ἐκ τοῦ ποσοῦ τῆς Ἀκρίδος Δρ. 148000
β) ἐκ τῶν ἀποθηκῶν Πρεβέζης » 116000
γ) ἐξ ἄλλων κονδυλίων » 1 000
Τὸ ὅλον Δρ. 364000

Ἐκτὸς τούτων, ὀφείλει καὶ ἄλλα ἀφορῶντα ἐν τῇ Ἀγορᾷ εἰς ἔδιον ὡτας.

Ὁ κ. Βλαχόπουλος, συλληφθεὶς ἤδη ἐν Ἀθήναις μεταφέρεται ἐνταῦθα πρὸς ἀπολογίαν ἐνώπιον τοῦ Ἀναριτοῦ κ. Καβάγια.

Γνωρίσαντες τὸν ἀτυχήσαντα κ. Δημ. Βλαχόπουλον ἐκ τοῦ πλησίον, ἐσχηματίσαμεν τὴν γνώμην ὅτι οὗτος εἶναι ἐλλειμματίας μόνον καὶ οὐχὶ καταχραστής. Τώρα, τὸ πῶς προέκυψε τὸ φοβερὸν αὐτὸ ἔλλειμμα ὅλ' ἄνθρωπον τῆς περιωπῆς τοῦ κ. Βλαχοπούλου, εἶναι ἄλλο ζήτημα. Ἀποδοτέον μᾶλλον εἰς ἀκαταλληλοτεσίαν, συσκότισιν καὶ οἰκογενειακοὺς λόγους, παρὰ εἰς δολιότητα. Διὰ τῆς κατηγορίας ταύτης ὁ κ. Βλαχόπουλος σώζεται ἀπὸ ἕνα διηνεκὲς δράμα!

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

—Κον Δημ. Καρατσώλην Ἀγιάν.

Παρὰ τοῦ αὐτοῦ ἀνταποκριτοῦ μας ἐπληροφορήθημεν τὰ κατ' ὑμᾶς καὶ διὰ τὴν εὐγενῆ σας πρόθεσιν, ἐφ' ᾧ καὶ σᾶς συγχαίρομεν καὶ θερμῶς σᾶς εὐχαριστοῦμεν.

—Κοινότητα Ἀγιᾶς καὶ Κον Εὐαγ. Πέτρου Ἀγιάν.

Ἐνεγράφητε καὶ τὸ φύλλον ἤρξατο στελλόμενον ἀπὸ τῆς 15ης τρέχοντος Εὐχαριστοῦμεν.

ΚΟΣΜΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Ἀφίξεις

—Ἀφίκετο ἐκ Θεσσαλονίκης ἡ χαριτωμένη Κυρία Χρυσούλλα Παπακώστα καταλύσασα παρὰ τῇ ἀδελφῇ της ἐριτίμῳ Κα Ἀνθούλλᾳ Σ Μεγγλίδη τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης.

—Ἀφίκετο ἐπίσης ἐκ Θεσσαλονίκης ὁ ἀξιότιμος κ. Ἀλέξ. Σ. Μεγγλίδης.

—ο—

Γάμοι

—Ἐτελέσθησαν τὴν 6ην τρέχοντος ἐν Ραβεννῇ οἱ γάμοι τοῦ κ. Ἀντωνίου Τζαρέλλα μετὰ τῆς ἐκ τοῦ αὐτοῦ χωρίου Δίβδος Βασιλικῆς Ν. Παππᾶ, τῶν ὁποίων τοὺς νυμφικοὺς στεφάνους ἀντήλλαξεν ἡ Κα Ἑλένη Μπόνια.

—ο—

—Ἐτελέσθησαν τὴν 7ην τρέχοντος ἐν τῷ αὐτῷ χωρίῳ Ρυβεννῇ οἱ γάμοι τοῦ κ. Δημ. Τζαρέλλα μετὰ τῆς ἐκ Δύκου Δίβδος Σταμάτως Φώτου Ράφη, τῶν ὁποίων τοὺς νυμφικοὺς στεφάνους ἀντήλλαξεν ὁ κ. Ζήσης Τσιούτης.

—ο—

Γεννήσεις

—Ἀγγέλλομεν εὐχαρίστως ὅτι ὁ Κος καὶ ἡ Κυρία Στεφοπούλου ἀπέκτησαν ἀγοράκι, εὐχόμενοι νὰ τοὺς ζήσῃ.

—ο—

Ἀριστεύσεις

—Ὁ Ντίνος, τὸ ἐπιμελὲς καὶ φρόνιμο παιδὶ τοῦ Γυμνασιάρχου τῆς Ζωσιμαίας κ. Δημ. Σακελλαρίου, ἀρίστευσε στὲς ἐξετάσεις τῆς Β' τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου τῆς Καπλάνειας Σχολῆς. Καὶ μποροῦσε νὰ μὴν ἀριστεύσῃ. Ζαγορησιάνο πουλο καὶ γυμνασιαρχόπουλο;

Εὖ ἐστοι!

—ο—

Θάνατοι

†Γεώργ. Δίφλος
†Κωνστ. Γοργόλης
†Ἐλευθ. Πανταζῆς
†Ἑλένη Καραμπέτσου

Σοφία Δ. Παπαχαρίση
Ἐπιστήμων μαῖα
Ὁδὸς Βαλαωρίτου 39